Staats- und Universitätsbibliothek Bremen

Gefördert durch DFG Deutsche Forschungsgemeinschaft

Staats- und Universitätsbibliothek Bremen

DFG-Projekt "Personales Gelegenheitsschrifttum in der SuUB Bremen (16. bis 19. Jhd.). Digitalisierung und Erschließung."

Rector & Professores P. Illustris Scholæ Bremensis, invitant ad eundas d. 9. Januarii Exsequias Viri Nobilissimi Experientissimi & Clarissimi Collegæ Honoratissimi Ludolphi Henrici Rungii, Med. ...

Runge, Ludolph Heinrich

Bremæ, 1760-01-09

VD18 91021715

Staats- und Universitätsbibliothek Bremen

Signatur: brem.a.0619-185

urn:nbn:de:gbv:46:1-180272

Visual Library

1700. d 9 Jan. Januar.

183.

RECTOR & PROFESSORES P.
ILLUSTRIS SCHOLÆ BREMENSIS,

invitant

ad eundas d. 9. Januarii

Exsequias

Viri Nobilissimi Experientissimi

& Clarissimi

Collegæ Honoratissimi

LUDOLPHI HENRICI RUNGII,

Med. Doctoris, Ejus nec non Logices, Metaphysices & Physices per 44 annos Professoris, Practici felicissimi Reipublicæ per annos 41. Archiatri

&

totius Gymnasii Senioris

Nati Cappeliæ in comitatu Lippiaco, A. MDCLXXXVIII. d. 26. April.

Denati Bremæ A. MDCCLX. d. 5 Jan.

Æt. A. LXXI. M. VIII. D. X.

BREMÆ,

Typis, Viduæ b. H. C. Jani, quondam Illustr. Gymnasii Typograph.

De artis, ut ſummo jure audit, ſalutiferæ dignitate, illamque exercentium meritis honoribus, quicquid hoc ſeculo, claſſicum canente *MIDDLETONO* (*de Medicis ſervis*) diſputatum fuerit, lis facile componetur, ſi rite diſtinguantur cum gentibus, ſecula. Nihil prorſus in ejus detrimentum cedit, quod temporibus, quibus Romani luxu diffluebant, medecinam fecerint mancipia, ex herorum inſtituto, illam, niſi potius quasdam ut audiunt operationes chirurgicas, edocta. Æque ac in præſenti ævo, famæ Medicorum id nil quicquam detrahit, quod exerceatur, a circumforaneis, agyrtis & empyricis, ad quorum decempedam inique prorſus exiguntur, ſolidi, doctrina multivaria, & ad ejus amuſim, experientia exculti Medici. Documentum eſt ſtultitiæ, genus humanum, ſive quod rectius dicitur inſaniæ, protervos in illo plurimos occupantis, qua petulanter inſultant vivi & ſani, adminiſtris illarum ſcientiarum, quarum ope decumbentes, anxie ſublevari cupiunt, ſive remediis adverſus morbos, ſive adverſus morſus conſcientiæ. Honores Medicorum, quos apud cultos populos, vere eruditi & ingenui, nec ad fallacem cynoſuram diverbii *dat Galenus opes* &c. in transverſum acti, ex prudentum judicio retulerunt, indicat Collega quondam noſter Doctiſſimus, *HENRICUS LAMPE*, (*diſſert. inaugurali*, multa lectione refertiſſima, *de honoribus & privilegiis Medicorum*) Nos prætermittentes, allata ibi, quæ de pretio Medicis, ſed veri nominis, inter populos Orientis, inter ipſos Græcos, in antiquiſſimo ævo *Chironi*, *Machaoni*, *Hipppocrati* aliisque tributo, deque encomiis ipſorum, *totum librum XIII. ANTHOLOGIÆ* implentibus, magis ſeriis imo ſeverioribus intenti, ſcribentis de obitu Viri per plures annos, de republica atque ſchola noſtra meritiſſimi, animum intendimus ad conſuetudines populi Dei, in quo memorante SYRACIDE Medicis ante Soſpitatoris adventum ſuus conſtitit debitus honor (Cap. XXXVIII.) Vilisne habita aut ſervilis, ars, quam *Eſaias*, regio ſanguine cretus exercuit, applicando medicamina decumbenti regi Hiskiæ, (Eſ. XXXVIII. 1, 21.) & manifeſtum omni modo reddendo, munus Archiatri, in denuntiatione proximæ mortis, quam fecit, neutiquam tanquam vates ex mandato divino, ſed tanquam Medicus, humano utens judicio atque experientia. Quod vero dignitatem hanc firmiſſime adſtruit, in eo poſitum eſſe judicamus, Deum T. O. M. & divinum noſtrum Soſpitatorem, perſonam Medici induiſſe, imo & ſuſtinuiſſe, dum vel providam curam, in pellendis a populo ſuo morbis ut & in ejus conſervatione, pollicitantur, vel beneficia ſumma a quibus animarum ſalus pendet, in ſacris oraculis ob oculos poſuere, vel & ipſis miraculis, difficillimas quin inſanabiles

biles plagas devicerunt. Qui decorum divinum, simul & majestatem stili sacri novit, is persuasus erit satis superque, symbola sub quibus res divinæ factaque Dei proponuntur, neutiquam a rebus pro abjectis habitis, petita esse, ideireo & de existimatione in qua fuerunt Medici, artis suæ probe gnari illamque rite tractantes. Divinus Imperator Israelis ex servitute Ægyptiaca egressi, pathetice gentem in spem erigit, promittendo sese ei nullum immissurum morbum quem Ægyptiis importasset. (Exod. XV, 26.) *Ego enim Jehova sum Medicus Tuus.* Testis ille fidelis & verax, qui vitam e morte eduxit, suadet angelo Ecclesiæ Laodicensis, *eme a me collyrium oculis illinendum, ut cernas*, qua de re vide congesta plurima, medicamina oculorum apud antiquos spectantia apud ZORNIUM (*Opusc. Tom. II. pag. 552. seq.*) ut & WEDELIUM (*præfat. præmissa Decadi V. Exercit: Medico Philol. & insertam ibi ALEXANDRI MAUROCORDATI, Archiatri Imperatoris Turcici epistolam*) Quam docte, sincere & prudenter, Medicus morbis affectis opem ferat, opis hujus cælestis Medici ipse indigus, *qui morbos nostros ipse tulit & dolores toleravit, ob peccata nostra contusus, cujus vibicibus sanati sumus*, illius vero particeps, uti Deo redditur gratus, sicuti hominibus arte sua acceptus fuit, omne fert existimationis punctum, laude mactatus in terris & gloria vestitus in coelis. Dignitatem hominum in hac vita, non adeo constituunt, munera & negotia, quam acquisita in illis merita. Dignissima ideirco erit memoria *Viri Præclarissimi*, cujus nomen, natales, munera, atque obitum in fronte tabulæ designavimus, ex meritis gloriaque per tot annorum spatia, partis. Satus *Parente* Viro Plurimum Reverendo & Doctissimo GEORGIO RUNGE, Pastore coetus Cappeliensis in comitatu Lippiaco; *Matre* T. T. MARIA GERTRUDE PERIZONIA, *Avo* T. T. JOHANNE RUNGE, Pastore Coetus Almerodensis in Hassia. *Avus* in gente materna fuit T. T. HENRICUS PERIZONIUS, Pastor Coetus Heiligenkirchæ ditionis Lippiacæ, *Proavus* ANTONIUS PERIZONIUS Pastor Cappeliensis, *Abavus* GERHARDUS PERIZONIUS, JCtus, qui ex gente illa primum inclaruit, & fundamenta celebritatis hujus nominis jecit. Parentes observantes in tenella ætate, emicantes ingenii scintillas, scientiis illum dicarunt, bono & successu neutiquam destituto consilio. Præparatus in schola Detmoldiensi & Ao. 1704. in disciplinam privatam traditus Viri eruditi *Philippi Neuburg*, postmodum Superintendentis Maxime venerandi, & probe excultus in litteris elegantioribus, exteras salutatum ivit Musas, & quidem primo Ao. 1706. m. Augusto Harderovicenses, quas ea de causa elegit, ut exemplo & consilio, fratris natu majoris JOHANNIS CONRADI RUNGE, illas tunc colentis, postmodum in Harderovicena dein & Franequerana Academia Professoris celeberrimi, juvaretur. Audivit ibi per biennium Viros Clarissimos, in Philologicis *Janssonium ab Almeloveen*, in Philosophicis *Cornelium van Houten* & in Medicis *Ernestum Wilhelmum Westenberg*. Huc Bremam allectus fama Virorum Clarissimorum, scholam nostram tunc illustrantium, *Cappelnii & Tilingii*, ab ore eorum per tres annos pependit & quo copias collectæ eruditionis augeret A. 1711. in almam Lugdunensem se contulit, ductu *Deckeri, Bidloi, Albini*, atque immortalis *Boerhavii* studiis Academicis colophonem imposuit, postquam ex *Antonii Perizonii*, at quanti Viri! quocum sanguinis vinculis erat junctus, institutionibus, privatis æque ac publicis feliciter profecerat, quocum & æque ac cum *Boerhavio*, amicitiam per commercium litterarum, usque ad vitæ illorum finem, magno suo emolumento coluit. Lauream Doctoralem impetravit Harderovici Ao. 1712. d. 28 Junii, defensa *disputatione inaugurali*, quam scripserat, *de differentibus actionibus, quæ exercentur in corpore humano, ab alimentis, medicamentis & venenis.* Lemgoviæ praxin Medicam coepit exercere, cumque nomen ejus mature inclarescceret, Proceres nostri, ad clavum Civitatis tunc sedentes, & flori Gymnasii invigilantes illum vocarunt ad ornandam provinciam Professoris Philosophiæ rationalis, Physices & Medicinæ, quam dicta oratione, dein typis exscripta, *de fatis & mutationibus, quibus obnoxia fuit ars medica cum scientia naturali, ratione utriusque ortus & progressus, ad hodiernum usque illarum statum*, suscepit A. 1716. d 29 Januarii, & administravit, summa usque ad senectam diligentia, instituendo, disputando, Anatomen & experimenta demonstrando publice. Accessit A. 1719. d. 13 Januarii, dignitas Physici Reipublicæ:

Uti in ſtudiis & inde pendentibus fortunis, ſupremi Numinis benignitatem expertus eſt, ſic & eandem ſenſit in rebus domeſticis. Sacris conjugii vinculis nexus eſt A. 1724. d. 2 Mart. cum Virgine tunc lectisſima, vidua nunc moerentisſima LUCIA ELISABETHA KLUGKIST Viri Nobilisſimi & Conſultisſimi DIDERICI KLUGKIST J. U. D. & Senatoris Amplisſimi atque Matronæ Nobilisſimæ ELISABETHÆ BALTZER filia primogenita. Proles inde orta quina, in B. defuncti dum ſuperabat ſolamen florens aut ſuccreſcens, eſt

I. Primogenitus Vir Nobilisſimus Conſultisſimus & Clarisſimus DIDERICUS RUNGE J. V. D. & Profeſſor P. Collega noſter honoratisſimus, natus A. 1725. d. 22 Febr. in improli ab A. 1752. vixit conjugio A. 1757. obitu conjugis dilectisſimæ ſoluto, cum virgine tunc ſpectatisſima ELISABETHA GERTRUDE FRESEN, T. T. CONRADI, Mercatoris felicisſimi & T. T. BARBARÆ WAGNER, filia.

II. Vir Nobilisſimus Experientisſimus & Clarisſimus JOHANNES GEORGIUS RUNGE natus A. 1726. d. 13 Novembris Med. D. Anatomiæ & Phyſices Experimentalis Prof. P. Collega æſtumatisſimus itidem hujus Reip. & R. Britannicæ Majeſtatis & Electoralis Brunſwico Luneburgenſis Serenitatis, Phyſicus in tractibus Ducatus Bremenſis, vivens in concordi conjugio, cum Matrona ſpectabili REGINA AGNETHA SCHACHT, T. T. CHRISTIANI SCHACHT, Magnarii & Collegii Seniorum ſodalis, atque REGINÆ AGNETHÆ FOCKEN, filia matre trium liberorum, LUDOLPHI HENRICI, REGINÆ & LUDOLPHI HENRICI, ſolo poſtremo ſuperſtite nato A. 1758. d. 10 Nov.

III. Virgo lectisſima ELISABETHA, nata A. 1729. d. 15 Febr.

IV. Vir Plurimum Reverendus & Doctisſimus CONRADUS HENRICUS RUNGE S. Th. D. & Coetus Reformati Cellenſis Paſtor fidelisſimus, Societatisque Scientiarum Regiæ Göttingenſis, ut dicitur Correſpondens, natus A. 1731. d. 12 Octobr.

V. Vir juvenis Ornatisſimus LUDOLPHUS HENRICUS HIERONYMUS RUNGE nat. A. 1744. d. 12 April. Elegantiarum Litterarum Cultor, ſpem amplisſimam de ſe movens.

Beneficiorum divinorum, quæ vivus dignis prædicavit laudibus, cumulum expertus eſt & inter illa grata mente agnovit, quod familia ejus ex nullo funere, ipſo ſuperſtite, luctu fuerit pullata: Animi virtutes norunt omnes, quibuscum ut Doctor, Amicus & Medicus verſatus eſt, & quam ingens eſt copia illorum, qui ab ejus ore pependerunt? Vir eruditus, nulla pervicacia in transverſum actus; in ſcientia quotidie nova incrementa capiente, neutiquam ſprevit, debita aliorum induſtriæ inventa. Tenero amore erga decumbentes affectus, magis ſtuduit illorum commodis, quam privatis. Fidus amicitiæ cultor, optimus Pater familias commodorum liberorum providus, bonus civis, alterius Patriæ in qua vivebat amantisſimus, fidei Chriſtianæ profeſſionem ornabat moribus ad amusſim ejus compoſitis, & perſuaſus de ejus veritate non ex ſuperſtitione aut credulitate, ſed ex adcurato examine, morum exemplo expreſſit, quæ injuncta eſſe a divino Soſpitatore intellexerat. In lectulo emortuali, vitæ pie transactæ dedit documenta, voluntati Dei patienter ſuccumbendo nec illam prætercurrendo ullis votis, ſed mortem oppetendo ſuſpiriis fide plenis. Robusta ſatis uſus valetudine, intercepta quidem aliquoties ſymtomatibus hæmorrhoidalibus, catharris & ſpasmis ſtomachi; ingraveſcente ſenecta, ex laborum concatenatione debilitationem virium ſenſit. Accesſit elapſo anno, circa paſchales ferias caſus apoplecticus, depulſus quidem, ſed non prorſus. Inſequebatur febris quotidiana intermittens, qua ad tempus ceſſante, aſthma, pus excretum, cum aliis indiciis prodiderunt, malum in pulmonibus latere, hinc phtiſi pulmonali, conjuncta cum vomitu, aſthmate, & ſputo purulento confectus, animam Deo reddidit in meridie d. 5tæ hujus menſis. Colite Cives noſtri memoriam viri de re Medica per tot annos meritisſimi, teſtando frequenti & modeſta funeris comitatione, veneramdam, quod nulli dubitamus, vobis eſſe talium ſenum recordationem. Condentur exuviæ hodie ſub horam I. in templo B. V. Val. Pos d. 9 Jan. A. MDCCLX.